והניחו בביסא. ואלו שני המלאין אין נוגעין זה [ז] לזה: **מהו.** מי נטמא מהבילו או לא: **כי תנן.** בפרק חומר בקודש (מגיגה דף כ:) הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש שאם נגע טבול יום במקצתו פסל את כולו: **ה"מ דנגעי אהדדי בו'.** להכי נקט טבול יום משום דאין טומאתו חמורה לעשות ראשון ושני דאי טומאה אחרת ל"ל לירוף הא נטמא אותו הטמא את הכלי והכלי נטמא את השאר: **מי תנן כלי מחבר.** (ג) הוה משמע דנגעי אהדדי והכלי מחברים כאילו הוי חד ואם נטמא זה נטמא זה מצרף משמע דאין נוגעין וזה מצרפן [ח] להיות אחד: **הושיט.** חלי עשרון אחד לבין הנך [ט] חלי עשרון: **מהו.** אם נגע טבול יום בזה מהו שיטמא אותן [י] שניהם: **אין צריך לכלי.** כגון הלי חלי עשרון שניהי דאין צריך לכלי דהא אינו מצטרף עם אלו למנחה אחת אין הכלי מצרפו וטהורים הראשונים: **הושיט טבול יום בו'.** באורין ולא נגע לא בהן ולא בכלי: **צירוף כלי דאורייתא.** [יא] דאמרינן (מגיגה דף כג:) כף אחת הכתוב עשאו לכל מה שבכף אחת לא שנא לאומרא כגון טומאה ול"ש לקולא כגון קמיצה דהוי כאילו נוגעין וקמיצה מעלייתא היא: **או דרבנן.** ולאומרא ולא לקולא: **מזו בפני עצמה.** משמע שעומד מזו בצד הכלי כדי קומץ שאינו מערב וכן [יב] בזו: **הך דמערב הא לא נגע.** בקומץ וקתני כשרות אלמא לירוף דאורייתא: **אמר רבא דילמא.** לאו דקאי קומץ בפני עצמו[יג]: **בגושין המחולקין העשויין במסרק.** גופי המנחה ממולקין מראש האחד מזו כדי קומץ ומזו כדי קומץ אבל בראש האחד נוגעין במסרק זה שמצד אחד מתובר ומצד אחד שייני מפוזרות: **מאי הוי עלה.** דשני חלאים ממולקים מהו לקמוץ מזה על זה משום לירוף כלי: **והרים ממנו.** בקומצו: **דומיא דב' כלים.** כגון דאין נוגעין זה בזה: **כגון קפיזא בקבא.** שחקק מדה קטנה בתוך מידה גדולה ונותן בפנימי חלי עשרון וחציו בחיצון דאע"ג דעריבי שני החצאין מעילאי בגודש הכלי: **כיון דמפסקי מחיצתא מתתאי.** דאין עירוב הגודש עירוב הואיל ואינו [יד] באויר הכלי ובהא דייקינן הא כלי אחד דומיא דהאי שהוא בשני כלים כשר: **כגון עריבת.** טו[טו] אלרובה של תרנגולין ומחילה נמוכה באמצעית כדי לחלוק בין מים למרסן ואותה מחילה נמוכה ואינה מגעת לשפת העריבה הילכך לאו הפסק הוא [טז] דנגעי למעלה מן המחילה שני החצאין באויר הכלי אבל הכא גבי ביסא דחלוקין הן לגמרי לא: **צירוף כלי וחיבור מים מהו.** כלומר חלי עשרון שנטמא בצירוף כלי מהו שיטמא אחר בחיבור מים כגון אם יש שני חצאי עשרון בכלי ואין נוגעין וחצי עשרון יש חוץ לכלי וחיבור מים כגון גלוק או לגור מחבר את של חוץ לכלי [יז] ומה שבתוך הכלי ונגע טומאה בזה שבכלי שאינו נוגע במים ונטמא חבירו משום לירוף כלי: **מהו.** שיטמא את [יח] של זה בחיבור מים: **ה"מ דנואי.** לאותו שבכלי מהני ולא לשל חוץ: **מחבר.** ונטמא החיצון: **חיבור מים וצירוף כלי.** כגון אם נטמא החיצון ונטמא זה שבכלי בחיבור מים: **מהו.** שיטמא זה את האחר משום לירוף כלי מי אמרינן דלא מהני לירוף אלא לטומאה שאירעה בתוך הכלי או לא אמרינן: **ונטמא אחד מהן.** ואח"כ הניחם בביסא ואין נוגעין דלהאי ודאי לא מהני לירוף שיחזור זה ויטמא את זה שהרי לא היה בכלי בשעת טומאה יט[] (אלא אם כן) חזר טבול יום ונגע בטמא מהו שיקבל טומאה זו כדי לפסול חבירו: **הא שבע ליה טומאה.** ראשונה ולא יקבל עוד טומאה אחרת:

מדרס

והניחו בביסא ונגע טבול יום באחד מהן מהו כי [ט]תנן [א]כלי מצרף מה שבתוכו לקדש ה"מ היכא דנגעי בהדדי אבל היכא דלא נגעי בהדדי לא או דילמא ל"ש אמר להו איהו מי תנן כלי מחבר כלי מצרף תנן [ב]כל דהו הושיט אחד לביניהן מהו א"ל [ג]צריך לכלי כלי מצרפו אין צריך לכלי אין כלי מצרפו הושיט טבול יום את אצבעו ביניהן מהו אמר להו [ד]אין לך דבר שמטמא מאוירו אלא כלי חרס בלבד הדר איהו בעא מינייהו מהו [ה]לקמוץ מזה על זה [ו] צירוף דאורייתא או דרבנן אמרו לו זו לא שמענו כיוצא בו שמענו דתנן שני מנחות שלא נקמצו ונתערבו זו בזו אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה כשירות ואם לאו פסולות כי יכול לקמוץ מיהא כשירות [ז] אמאי הך דמערב הא לא נגע אמר רבא דלמא [ח]בגושין המחולקין העשויין במסרק מאי הוי עלה אמר רבא ת"ש דתניא [אא]והרים ממנו מן המחובר [ט]שלא יביא עשרון בשני כלים ויקמוץ הא בכלי אחד דומיא דשני כלים קמיץ א"ל אביי דילמא שני כלים ה"ד כגון קפיזא בקבא דאע"ג דעריבי מעילאי כיון דמיפסק מחיצתא דקפיזא [ג] מתתא [ד]הא כלי אחד דומיא דב' כלים ה"ד כגון עריבתה [ד] של תרנגולין ואע"ג דמיפסקן מחיצתא הא נגיע אבל הכא דלא נגיע כלל תיבעי לך בעי רבי ירמיה [ה] צירוף כלי וחיבור מים מהו כי תנן כלי מצרף מה שבתוכו לקדש ה"מ דגואי אבל דבראי לא או דילמא כיון דמחבר מחבר ואם תימצי לומר [ו]כיון דמחבר מחבר חיבור מים וצירוף כלי [ו] ונגע טבול יום מבחוץ מהו כי תנן כלי מצרף ה"מ דנגע מגואי אבל מבראי לא או דילמא לא שנא [ז]תיקו: בעי רבא [ח]עשרון שחלקו ונטמא אחד מהן והניחו בביסא וחזר טבול יום ונגע באותו טמא מהו [ט]מי אמרינן שבע [ט] לו טומאה או לא אמר ליה אביי ומי אמרינן שבע ליה טומאה והתנן [י]סדין טמא

מדרס

קדשי קדשים (דף נט.) כי סליק רב כהנא אשכחיה לר"ש ברבי דיתיב וקאמר משמיה דר' שמעאל בר' יוסי מזבח שנפגם טולו אבל ודאי הא דשאל לו רבי יוחנן ספיקותיו היה בסוף ימיו כשהיה ר' יוחנן ראש ישיבה כדמוכח בסוף ב"ק (דף קיז:) ור"ת פי' ההיא דגיטין (דף פד:) רבי יוחנן לתלמידיו שמבגל היה אומר כמו שמפרש הא לן והא להו בקידושין (דף כט:):

שאין צריך לכלי אין כלי מצרפו. בפרק במה לחגיגה (דף כג:) בגמרא הכלי מצלף [כ] מדכתיב כף אחת ומותיב רב כהנא מהיא דמוסיף ר"ע ודייק מינה שהוא מדרבנן ומשני ר"ש בן לקיש משום בר קפרא לא נצרכא [כא]לשירי מנחה דאורייתא את שצריך לכלי הכלי מצרפו ושאין צריך לכלי אין הכלי מצרפו ואתו רבנן וגזור אפי' אין צריך לכלי כלי מצרפו וזהו תימה שפשוט לרב כהנא כל כך דאין כלי מצרף מה שאין צריך לכלי [כב]ולא משמע דפליג אההיא שיטויא ושמא סבר לה כההיא שיטויא דרבה בר אבוה דמשני התם כשלבדו ע"ג קטבליא א"ר דוקא בשירי מנחה שהיה כבר צריך לכלי מצלף כלי מדרבנן אבל יאא מקדושתו דקודש קמיצה ולא דמי להכא [כב]ולא היה מעולם צריך לכלי:

צירוף דאורייתא או דרבנן. וא"ת והא רב כהנא גופיה מדקדק בפרק במה לחגיגה (ג"ז סס) שהוא דרבנן מהיא דהוסיף ר"ע ויש לומר דשמא מספקא ליה משום שיטויא דהתם:

צירוף כלי וחיבור מים מהו. פי' בקונטרס כלומר חלי עשרון שנטמא בצירוף כלי מהו שיטמא [כא]בחיבור מים כגון אם יש שני חצאי עשרון בכלי ואין נוגעין וחצי עשרון יש חוץ לכלי וחיבור מים כגון גלוק או לגור מחבר את אשר חוץ לכלי למה שבתוך הכלי ונגע טומאה בזה שבכלי שאינו נוגע במים ונטמא חבירו משום לירוף כלי מהו שיטמא חבירו משום לירוף כלי וחיבור מים דבר תימה הוא לומר שמשקין מחברין אוכלין לקבל טומאה ונטמא אחריס ועוד שפירש שמתחברין ע"י נגוס והלא אפי' למים עצמן קיימא לן במכשירין (פ"ה מ"ט) דאין נגוס חיבור לטומאה וכעין פי' הקונטרס יש משנה אחת במסכת טהרות פרק שמיני (מ"ח) עריבה שהיה קטפרס [יא](ונגוק) מלמעלן ומשקה טופח מלמטן וג' חתיכות כבילה אינן מצטרפות ושתים מצטרפות ור' יוסי אומר אפי' שתים אינם מצטרפות אא"כ היו רוצלות משקה ואם היה משקה עומד אפי' כעין המרדל מצטרף ר' דוסא אומר האוכל פרור אינו מצטרף ובמוספתא [יא]תניא אמרוג שנפרץ ותחבו בכוס או בקיסם הרי זה אין חיבור אאין חיבורי אדם חיבור [יב] עיסה שלשה במי פירות טהורה שאין לך דבר שמחבר את האוכלין אלא שבעה משקין ודבר תימה הוא אם [יג] ליתא מי פירות אינה מועלת לחבר את הקמחה ושמא לשה לאו דוקא אלא אורחא דמילתא נקט [יד] דבר שאדם לש במי פירות פעמים שמי פירות מחברין ב' חלאי זיתים עיסה [טו] במשקין הבאין מזה לזה [יג]:

ועשאו

והרים ממנו. בקומצו: **דומיא דב' כלים.** כגון דאין נוגעין זה בזה: **כגון קפיזא בקבא.** שחקק מדה קטנה בתוך מידה גדולה ונותן בפנימי חלי עשרון וחציו בחיצון דאע"ג דעריבי שני החצאין מעילאי בגודש הכלי: **כיון דמפסקי מחיצתא מתתאי.** דאין עירוב הגודש עירוב הואיל ואינו [יד] באויר הכלי ובהא דייקינן הא כלי אחד דומיא דהאי שהוא בשני כלים כשר: **כגון עריבת.** טו[טו] אלרובה של תרנגולין ומחילה נמוכה באמצעית כדי לחלוק בין מים למרסן ואותה מחילה נמוכה ואינה מגעת לשפת העריבה הילכך לאו הפסק הוא [טז] דנגעי למעלה מן המחילה שני החצאין באויר הכלי אבל הכא גבי ביסא דחלוקין הן לגמרי לא: **צירוף כלי וחיבור מים מהו.** כלומר חלי עשרון שנטמא בצירוף כלי מהו שיטמא אחר בחיבור מים כגון אם יש שני חצאי עשרון בכלי ואין נוגעין וחצי עשרון יש חוץ לכלי וחיבור מים כגון גלוק או לגור מחבר את של חוץ לכלי [יז] ומה שבתוך הכלי ונגע טומאה בזה שבכלי שאינו נוגע במים ונטמא חבירו משום לירוף כלי: **מהו.** שיטמא את [יח] של זה בחיבור מים: **ה"מ דנואי.** לאותו שבכלי מהני ולא לשל חוץ: **מחבר.** ונטמא החיצון: **חיבור מים וצירוף כלי.** כגון אם נטמא החיצון ונטמא זה שבכלי בחיבור מים: **מהו.** שיטמא זה את האחר משום לירוף כלי מי אמרינן דלא מהני לירוף אלא לטומאה שאירעה בתוך הכלי או לא אמרינן: **ונטמא אחד מהן.** ואח"כ הניחם בביסא ואין נוגעין דלהאי ודאי לא מהני לירוף שיחזור זה ויטמא את זה שהרי לא היה בכלי בשעת טומאה יט[] (אלא אם כן) חזר טבול יום ונגע בטמא מהו שיקבל טומאה זו כדי לפסול חבירו: **הא שבע ליה טומאה.** ראשונה ולא יקבל עוד טומאה אחרת:

מדרס

מסורת הש"ס

גמ' ח) פסחים יט. מגיגה כ: **ג)** [מגיגה כד.] **ג)** בגופין ל"ק **ד)** לא ל"ק **ה)** כלים פכ"ז מ"ט [ופ"כ מ"ו] **רש"י ו)** ל"ל עריבה **ז)** נ"ל ואם"כ וגי' ל"ק אלא אמ"כ ומזל **תוס' ח)** שם איתא אלא לשירי כו' **ט)** ולא ל"ק **י)** [והבלא] **יא)** [פ"ל דעוקלין] **יב)** וע' תו' זבחים קה: ד"ה מיבור

הגהות הב"ח

(א) גמ' שבע ליה טומאה או לא: **(ב)** **רש"י** ד"ה מי תנן כלי מחבר אי תנא כלי מחבר הוה משמע וכו' נטמא זה אבל מצרף משמע:

גליון הש"ם

גמ' שלא יביא עשרון בשני כלים. עי' לקמן דף ק ע"ב תוס' ד"ה לפסר: **שם מי אמרי' שבע ליה טומאה.** עיין שבת דף לא ע"ב תוס' ד"ה פתוח: **תוס' ד"ה שאין כו' דלא היה מעולם צריך לכלי.** ע' בהר"ש פ"ה לטהרות משנה ט:

תורה אור

גמ' א) וְהֵרִים מִמֶּנּוּ בְּקֹמְצוֹ מְסֹלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֶת כָּל הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה רֵיחַ נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיי׳:

(ויקרא ו, ח)

מסכת מקואות

פרק ו' המשך משנה ז'

וְכֵן כַּזַּיִת מִן הַמֵּת, וְכַזַּיִת מִן הַנְּבֵלָה, וְכָעֲדָשָׁה מִן הַשֶּׁרֶץ. כֹּל שֶׁיַּעֲמוֹד כִּשְׁפוֹפֶרֶת הַנּוֹד, מְטַמֵּאתָה. רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, כֹּל שֶׁהוּא מִבְּרִיַּת הַמַּיִם, טָהוֹר:

עין משפט נר מצוה

מ א ב מיי' פי"ב מהל' אבות הטומאה הל"ז:
מא ג מיי' שם הל"ח:
מב ד מיי' פי"ג מהל' כלים הל"ת:
מג ה מיי' פי"ת מהל' פסח"מ הל' כג:
מד ו ז מיי' פי"ב מהל' אבות הטומאה הל"ט:
מה ח מיי' שם הל"י:

פניני רש"י

כלי מצרף מה שבתוכו לקדש. עריבה אלרובה ובה אוכלי קודש מכאן ואוכלי קודש מכאן ואין נוגעין זה בזה ונגע טמא באוכלין שבראש אחד ובכלי לא נגע ואוכל אין מטמא כלי אפי' מדרבנן ואפ"ה האוכלין שבשני ראשיה טמאים שהכלי מצרפן:

(פסחים יט.)

קפיזא. ...הוא קב חסר לוג דהייגו ג' לוגין...

(רשב"ם ב"ב ל: ד"ה תלתא)

שיטה מקובצת

ג) מתתאי. לא כלי אחד ותיבת הא ליתא שם: **ד)** עריבת ל"ש: **ה)** צירוף כלי וחיבור מים. כגון עשרון שנחלק לג' חלקים השני חלקים הן בביסא אחד ולא נגעי אהדדי אלא שהכלי מצרפן לטומאה וחלק שלישי הוא חוץ לביסא ומים של נצוק או משקה טופח מחבר החיצון לאחד מן החלקים שבתוך הביסא ונגע טבול יום בחלק הפנימי שאינו מחובר לחיצון ונטמא חבירו שבתוך הביסא כמותו מחמת צירוף הכלי ומבביא ליה אם יטמא החיצון מפני חיבור המים והדר מבביא ליה אם נגע טבול יום בחיצון ונמצא הפנימי המחובר לו טמא מחיבור המים אם יטמא הפנימי האחר שאינו מחובר לחיצון מפני צירוף הכלי: **ו)** וצירוף כלי [מאי] תיקו והשאר נמחק: **ז)** אין נוגעין זה בזה: **ח)** מצרפן כאילו הם נוגעין הס"ד: **ט)** חצאי עשרון. ונתנו ביניהם: **י)** אותן. השנים: **יא)** דאורייתא. דכתיב כף ותיבת דאמרינן נמחק: **יב)** וכן. מזו תיבת בזו נמחק: הך דמערב. באידך דמנחה ממנחת הקומץ זו הא: **יג)** בפני עצמו. אלא בגושין. והד"א: **יד)** ואינו. מערב באויר: **טו)** עריבת. תרנגולין ארובה של: **טז)** הוא. דקא נגעי למעלה: **יז)** חוץ לכלי לאחר שבתוך תיבת ומה נמחק: **יח)** שיטמא זה את זה של חוץ בחבור: **יט)** בשעת טומאה אלא אם חזר: **כ)** מצרף. יליף מדכתיב: **כא)** שיטמא. אחר בחבור: **כב)** עסה שלשה. עיין בר"ש בפס' טבול יום: **כג)** הוא אם. אין לישת מי פירות מועלת: **כד)** נקט. דכשאדם לש: **כה)** זיתים עיסה הבאין מזה ומזה במשקין: